

Arrest

nr. 85 406 van 31 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 mei 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-P. DOCQUIR, die loco advocaat P. HIMPLER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kirkuk. U zou steeds als bakker hebben gewerkt, eerst in dienstverband bij verschillende bakkers in uw wijk 'Tapah' om dan in maart 2007 partner te worden bij '(M.A.)', een bakker in de Al Mu'alimim wijk. Een buurman van u, Abdulrahman, zou tewerkgesteld zijn geweest bij de nationale garde. Via hem zou u professioneel contact hebben gehad met de nationale garde. Uw zaak zou dagelijks 300 à 400 broden hebben geleverd aan de nationale garde. Begin januari 2009 zouden drie onbekenden u in de vroege ochtend op weg naar uw werk hebben aangesproken. Ze zouden u hebben verplicht in de auto te stappen. Eén van deze onbekenden zou u een zakje gif hebben

overhandigd. Zij droegen u op het gif te mengen in het brood dat u leverde aan de nationale garde. U zou in eerste instantie hebben geweigerd. Ze zouden u een som geld hebben beloofd. Ze zouden u duidelijk hebben gemaakt dat u een week à tien dagen de tijd kreeg om u te bedenken, zoniet zou u worden vermoord. Hierna zouden ze u hebben laten gaan. U zou zijn teruggekeerd naar uw werk, waar u meteen uw zakenpartner op de hoogte zou hebben gebracht van dit incident. U zou de komst van Abdulrahman hebben afgewacht en hem hebben verteld over de eis die deze onbekenden stelden. Abdulrahman zou vervolgens de politie hierover hebben ingelicht. De dagen erna ging u terug werken. Vijf à zes dagen later zou u te horen hebben gekregen dat een aantal mannen waren gearresteerd. U diende zich naar het politiebureau te begeven om na te gaan of één van uw belagers zich tussen deze mannen bevond. U zou één persoon hebben herkend. Op 16 januari 2009 zou er een dreigbrief in de bakkerij zijn achtergelaten. Na Abdulrahman hiervan op de hoogte te hebben gebracht, zouden jullie meteen de zaak hebben gesloten en naar huis zijn gegaan. Diezelfde avond zou de echtgenote van '(M.A.)' u hebben opgebeld om te informeren naar haar man daar deze nog steeds niet was thuisgekomen. U zou samen met haar hiervan melding hebben gemaakt bij het politiebureau. Op 18 of 19 januari 2009 werd het lijk van (M.A.) teruggevonden. Enkele dagen later zouden drie onbekenden uw huis zijn binnengevallen op zoek naar u. Zij zouden uw moeder en zus hebben mishandeld. U zou zich hebben schuilgehouden bij uw burelen tot aan uw vertrek uit Kirkuk op 26 januari 2009. Via Zakho, Turkije en Griekenland kwam u op 9 februari 2009 aan in België, waar u op 10 februari 2009 asiel aanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Gezien uw vingerafdrukken werden geregistreerd in Griekenland, werd er een beslissing tot weigering van verblijf genomen daar de Griekse autoriteiten verantwoordelijk waren voor de behandeling van uw asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing in beroep en werd niet naar Griekenland teruggeleid. Op 13 september 2011 diende u een tweede asielaanvraag in. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een kopie van de woonstkaart van uw moeder en een kopie van een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. U bracht immers onvoldoende geloofwaardige elementen aan die uw bewering te worden gevisieerd door een terreurorganisatie, ondersteunen.

U stelt dat u werd aangesproken door aanhangers van de terreurorganisatie 'Jaish Al Mudjahideen' dewelke u de opdracht gaven gif te mengen in het brood dat u leverde aan de nationale garde. Vooreerst is het onbegrijpelijk dat deze onbekenden zich meteen kenbaar zouden hebben gemaakt als aanhangers van de terreurorganisatie 'Jaish Al Mudjahideen' (CGVS, pg.8) en dit zonder enige zekerheid te hebben betreffende uw loyaliteit ten aanzien van hen. Bovendien is het al even onbegrijpelijk dat zij u vervolgens een week à tien dagen 'bedenktijd' gaven om de opdracht uit te voeren. Vervolgens zouden ze u opnieuw ontmoeten om na te gaan of u uw taak naar behoren had vervuld (CGVS, pg.8). Gelet op uw initiële weigering kan worden verwacht dat deze terroristen op een meer dwingende wijze van u zouden eisen om het gif meteen te vermengen met het deeg zodat u tenminste niet de tijd zou hebben om de autoriteiten te waarschuwen. De werkwijze van deze terroristen roept alleszins vraagtekens op aangezien zij klaarblijkelijk geen voorzorgsmaatregelen hadden genomen om zichzelf in te dekken, maar integendeel zeer openlijk hun bedoelingen kenbaar hebben gemaakt zonder zich op voorhand te vergewissen van uw betrouwbaarheid en bereidwilligheid tot samenwerking. Er kan van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger te werk zouden gaan om hun doel te kunnen bereiken.

Vervolgens kunnen er zich vragen worden gesteld bij de opeenvolging van de gebeurtenissen zoals u deze aangeeft. In uw relaas geeft u namelijk consequent aan dat de dreigbrief werd gevonden, dat (M.A.) verdween, dat u aangifte heeft gedaan bij de politie, dat twee dagen later zijn lijk werd teruggevonden en dat vervolgens enkele dagen daarna drie onbekenden uw huis binnenvielen (CGVS, pg.7). U herhaalde deze opeenvolging van gebeurtenissen toen u stelde dat drie onbekenden uw huis binnenvielen twee dagen nadat jullie het lijk van (M.A.) hadden gevonden (CGVS, pg.7). Er werd u voor de duidelijkheid gevraagd of het lijk van (M.A.) werd teruggevonden toen u nog steeds in Irak was (CGVS, pg.9). U antwoordde hierop bevestigend en voegde er nog aan toe dat u bang was dat zij u ook zouden vermoorden omdat er in de dreigbrief was geschreven dat ze jullie zouden vermoorden (CGVS, pg.9). Vervolgens werd u geconfronteerd met uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld met de hulp van een medewerker van DVZ. U verklaarde daar ondermeer in dat u door uw moeder op de hoogte werd gebracht dat het lijk van (M.A.) werd gevonden toen u zich reeds in Turkije bevond (zie vragenlijst CGVS, dd. 30/09/2011, pg. 3). U antwoordde hierop dat u de eerdere vraag van de protection officer verkeerd had begrepen en liet nu optekenen dat u zich inderdaad in Turkije bevond toen u het nieuws vernam in verband met het lijk van (M.A.) (CGVS, pg.10). Nochtans

waren uw vorige verklaringen in verband met het lijk klaar en duidelijk en aldus niet vatbaar voor interpretatie. Bovendien dient het volgende opgemerkt. U verklaarde voortdurend in contact te staan met uw moeder én de echtgenote van (M.A.) om uw situatie op te volgen (CGVS, pg.10). Dat zij u niet meteen na het vinden van het lijk hiervan op de hoogte zouden hebben gebracht, is onbegrijpelijk. Uw verklaring als zou uw moeder het nieuws niet hebben gemeld omdat ze u niet heeft willen bang maken (CGVS, pg.11) is opmerkelijk daar u zich op het moment dat het lijk werd gevonden, nog steeds in Irak bevond. Om uw eigen vervolgingsrisico te kunnen inschatten had u er dan ook alle baat bij over deze informatie te beschikken. Dat uw moeder u deze informatie zou onthouden hebben, is onbegrijpelijk. Daarenboven is het bevreemdend dat u in de vragenlijst van het CGVS (dd. 30/09/2011, pg.3) met geen woord heeft gerept over het feit dat drie onbekenden uw huis zouden zijn binnengevallen en uw moeder en uw zussen zouden hebben mishandeld om uw schuilplaats te weten te komen. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat u dit inderdaad niet had gemeld omdat niemand u ernaar had gevraagd (CGVS,pg.10). Deze uitleg overtuigt niet. Het is immers niet de taak van de asielinstanties om naar ieder aspect van uw leven te vragen. Bovendien kan men dit deel van uw asielrelaas bezwaarlijk afdoen als een niet-vermeldenswaardig detail. Het is dan ook onbegrijpelijk dat u dit niet spontaan zou hebben laten optekenen. Dat u bovendien alle andere elementen van uw problematiek wel liet optekenen – inclusief hetgeen zich heeft afgespeeld nadat uw moeder en zussen werden mishandeld – doet vragen rijzen bij uw verklaring dat deze onbekenden naar u op zoek gingen bij uw thuis.

Dient vervolgens te worden opgemerkt dat u zich niet erg geïnteresseerd toont in wat er zich na uw vertrek uit Irak heeft afgespeeld. Zo zou u niet weten of er een onderzoek werd geopend in navolging van de moord op (M.A.) (CGVS, pg.12). Nochtans heeft u veelvuldig contact met uw familie in Irak en zou u via hen gemakkelijk de echtgenote van (M.A.) kunnen contacteren. U stelt zich de vraag waarom u hiernaar zou informeren, gelet op het feit dat er toch niet wordt opgetreden tegen moorden bij gebrek aan een krachtdadige regering (CGVS, pg.12). Om dezelfde reden verzuimde u eveneens Abdulrahman te informeren betreffende de verdwijning van (M.A.), de dood van (M.A.) en de inval van drie onbekenden bij uw ouderlijke thuis (CGVS, pg.11). Dient evenwel te worden opgemerkt dat uw vorige contacten met de politie het beeld dat u schetst van de politie helemaal tegensprekt. Toen u immers Abdulrahman op de hoogte bracht van de dreiging van de terroristen en deze daarop aangifte deed bij de politie zou zowel de politie als de nationale garde meteen de hele buurt in de gaten hebben gehouden om uw belagers te kunnen arresteren. Later zouden in navolging van deze actie enkele verdachten zijn gearresteerd van wie u een persoon kon identificeren als één van uw belagers (CGVS, pg. 9). Het is dan ook onbegrijpelijk waarom u niet opnieuw een beroep heeft gedaan op de politie, gelet op hun eerder efficiënt optreden. Uw onverklaarbare negatieve houding ten opzichte van Abdulrahman en de politie maakt dat u evenmin enige moeite heeft gedaan om te weten te komen wat er is gebeurd met de persoon die u had geïdentificeerd (CGVS, pg.11). Nochtans zou deze informatie, samen met de resultaten van een eventueel onderzoek betreffende de moord op (M.A.), u een duidelijk beeld hebben kunnen geven van het risico op vervolging waaraan u momenteel onderhevig zou zijn. Van een asielzoeker kan overigens worden verwacht dat hij moeite onderneemt om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleiding vormen van zijn vertrek en ook dat hij zich informeert over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen, doet opnieuw twijfels rijzen omtrent uw vluchtrelaas.

Bovenstaande argumenten maken dat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend. De documenten die u ter staving van uw relaas voorlegt, kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw nationaliteitsbewijs, de kopie van de identiteitskaart en de kopie van uw woonstkaart refereren enkel aan uw identiteitsgegevens en herkomst. Deze zaken staan hier niet ter discussie. De dreigbrief die u voorlegt, is een kopie waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden ontleend.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkook in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkook te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer

doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van het motiveringsbeginsel.

Verzoeker tracht de motieven van de bestreden beslissing als volgt te weerleggen:

- de verwerende partij gaat er ten onrechte van uit dat de terreurorganisatie ‘Jaish Al Mudjahideen’ onvoorzichtig te werk zou zijn gegaan. Twee van de drie aanhangers waren onherkenbaar gemaakt met een zogenaamde ‘Arafat-sjaal’. Alleen de derde had zich niet vermomd omdat hij er blijkbaar niet om gaf zich te vermommen;
- verwerende partij heeft onvoldoende belang gehecht aan zijn verklaringen en onvoldoende onderzoek gedaan. Verzoeker verwijst naar en citeert de ontvangen bedreiging van 12 september 2011 en de klacht die daaropvolgend door zijn moeder op 14 september 2011 te Kirkook werd neergelegd;

- dat op het moment dat zijn moeder hem belde en informeerde over de dood van (M.A.), hij zich in de 'checkpoint area' bevond. Deze area bedraagt ongeveer 2 kilometer en is gebied tussen Turkije en Irak. Het betreft bovendien een irrelevant feit en ten overvloede was het voor verzoeker onduidelijk waar hij zich bevond, rekening houdende met de stressvolle omstandigheden;
- dat er ten onrechte wordt gesteld dat hij niet geïnteresseerd zou zijn in wat er na zijn vertrek uit Irak zou zijn gebeurd. Uit nieuwe stukken die hij bij zijn verzoekschrift voegt, namelijk de dreigbrief en een klacht van zijn moeder bij de politie blijkt dat de bedreiging ten aanzien van verzoeker en zijn familie nog steeds accuraat en immanent is. Er is evenmin sprake van een negatieve houding ten aanzien van de politie. Verzoekers moeder heeft wel degelijk aangifte gedaan zoals blijkt uit de neergelegde stukken.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het is immers niet geloofwaardig dat de leden van de terreurorganisatie zich meteen kenbaar zouden hebben gemaakt als aanhangers van 'Jaish Al Mudjahideen' en dit zonder enige zekerheid te hebben betreffende verzoekers loyaliteit ten aanzien van hen. Bovendien is het al even ongeloofwaardig dat zij verzoeker vervolgens een week à tien dagen 'bedenktijd' gaven om de opdracht uit te voeren. Gelet op verzoekers initiële weigering kan worden verwacht dat deze terroristen op een meer dwingende wijze van hem zouden eisen om het gif meteen te vermengen met het deeg zodat verzoeker tenminste niet de tijd zou hebben om de autoriteiten te informeren. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht vast dat de werkwijze van deze terroristen vraagtekens oproept aangezien zij klaarblijkelijk geen voorzorgsmaatregelen hadden genomen om zichzelf in te dekken, maar integendeel zeer openlijk hun bedoelingen kenbaar hebben gemaakt zonder zich op voorhand te vergewissen van verzoekers betrouwbaarheid en bereidwilligheid tot samenwerking. Er kan van worden uitgegaan dat dergelijke milities veel voorzichtiger te werk zouden gaan om hun doel te kunnen bereiken. Inzake het aangevoerde argument dat twee van de drie personen een 'Arafat-sjaal' droegen dient tevens te worden opgemerkt dat dit niet blijkt uit verzoekers verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS (zie p.9) aangezien hij verklaarde dat het jonge mannen waren, dat de persoon rond de 25 jaar oud was en dat slechts "de chauffeur had een soort van sjaal op zijn hoofd". De *post factum* bewering van verzoeker aangaande het feit dat twee van de drie terroristen onherkenbaar waren doet geen afbreuk aan het in de bestreden beslissing gestelde.

In casu heeft de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd wat het verloop van de gebeurtenissen betreft. Waar verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal stelde dat het lijk van (M.A.) op 18 of 19 januari 2009 werd gevonden, dat enkele dagen later verzoekers huis werd binnengevallen door drie onbekenden, dat hij zich heeft schuil gehouden bij de burens tot hij op 26 januari 2009 Kirkoek verliet, had verzoeker eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat hij zich reeds in Turkije bevond toen hij het nieuws van de dood van (M.A.) vernam (zie 'Vragenlijst', nr.5). Verzoekers nieuwe, derde versie van de feiten, namelijk dat hij zich in het gebied bevond tussen Irak en Turkije, zoals weergegeven in zijn verzoekschrift, is slechts een *post factum* verklaring die niet van aard is om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen.

Voorts stelt de bestreden beslissing eveneens terecht vast dat verzoeker geheel heeft nagelaten om de inval in zijn huis door drie onbekenden waarbij zijn moeder en zijn zus zouden zijn mishandeld te melden bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen door verzoeker

niet wordt betwist. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag echter worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element, zoals de inval in zijn huis, in het vervolgingsrelaas zou vermelden indien dit feit op de waarheid berust.

Met betrekking tot de nieuwe aangebrachte documenten, namelijk een dreigbrief van het 'Leger van Moedjahedien' van 12 september 2011 en een proces-verbaal van 14 september 2011 waaruit blijkt dat verzoekers moeder klacht heeft ingediend naar aanleiding van deze dreigbrief, dient te worden opgemerkt dat deze stukken kopieën betreffen die geen bewijswaarde hebben gezien gekopieerde documenten gemakkelijk te manipuleren zijn door eenvoudig knip- en plakwerk. Voorts stelt verweerder terecht vast dat verzoeker tijdens het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 september 2011 en tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal op 19 maart 2012 nagelaten heeft melding te maken van deze dreigbrief en dit proces-verbaal, hoewel deze feiten en elementen reeds dateren van midden september 2011. Gezien de geregelde contacten die verzoeker onderhoudt met zijn familie in Irak is het niet aannemelijk dat verzoeker deze feiten geheel onbesproken heeft gelaten. Zelfs wanneer aan verzoeker op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk gevraagd werd of er zich nog onregelmatigheden hebben voorgedaan na zijn vertrek uit Irak heeft verzoeker geen melding gemaakt van deze dreigbrief en van het feit dat zijn moeder klacht heeft ingediend bij de politie (gehoorverslag p. 12). De neergelegde stukken kunnen, mede gezien de overige vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas, verzoeker niet in zijn geloofwaardigheid herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoeker meent dat de stellingname van verwerende partij inzake artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet foutief is. Uit de nieuwe stukken blijkt dat verzoekende partij en diens familie bedreigd wordt omwille van samenwerking met de 'Nationale Garde'. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk aangegeven dat er gerichte aanvallen worden uitgevoerd op mensen die in verband worden gebracht met de Iraakse veiligheidsdiensten.

2.2.2. In de mate dat verzoeker verwijst naar de stukken 2 en 3 van het verzoekschrift (dreigbrief en klacht bij de politie) kan nuttig worden verwezen naar het hoger gestelde inzake deze stukken.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook waarvan verzoeker afkomstig is, heeft de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat, hoewel deze situatie nog steeds problematisch is, er actueel geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen nuttige elementen aan die het tegendeel aantonen, mede gelet op het hoger gestelde inzake zijn vluchtelingenrechtelijke vrees evenals het gebrek aan enig begin van bewijs inzake de samenwerking met de 'Nationale Garde'.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS